

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/19168,Tischner-Jozef-Stanislaw.html>
20.05.2024, 15:53

Tischner Józef Stanisław

Józef Stanisław Tischner, ks., ur. 12 III 1931 w Starym Sączu, zm. 28 VI 2000 w Krakowie. 1949-1950 student Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Wydz. Prawa; absolwent UJ, Wydz. Teologiczny (1955) i Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej (1955), 26 VI 1955 święcenia kapłańskie. 1955-1957 student Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, Wydz. Filozofii Chrześcijańskiej; absolwent UJ, Wydz. Historyczno-Filozoficzny (1959); w 1963 doktorat na UJ, w 1968 na rocznym stypendium w Leuven; w 1974 habilitacja na ATK.

1957-1959 wikariusz i katecheta w parafii św. Mikołaja w Chrzanowie, 1959-1963 w parafii św. Kazimierza w Krakowie, od 1963 wykładowca filozofii w Wyższym Seminarium Duchownym, następnie na Papieskim Wydz. Teologicznym. Od 1965 współpracownik „Tygodnika Powszechnego” i miesięcznika „Znak”. W l. 70. odprawiał w kościele św. Marka msze dla przedszkolaków, duszpasterz krakowskiej inteligencji przy kościele św. Anny w Krakowie. Od połowy l. 70. zaangażowany w ruch niezależnych inicjatyw kulturalnych i naukowych, wykładowca Uniwersytetu Łatającego, m.in. w ośrodku działającym przy klasztorze ss. Norbertanek. Od 1980 wykładowca filozofii dramatu w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Krakowie oraz filozofii na Wydz. Filologicznym UJ.

W l. 80., we współpracy z „S” RI, organizator pomocy dla Podhala. Kapelan Związku Podhalan, inicjator sierpniowych Mszy w intencji Ojczyzny w kaplicy pod Turbaczem, na które od 1982 przybywali pielgrzymi z całej Polski. 19 X 1980 wygłosił w Katedrze Wawelskiej homilię „Solidarność sumień” do przywódców „S” wizytujących Małopolskę. W 1980 i 1981 autor w „Tygodniku Powszechnym” (wydanie książkowe: "Etyka Solidarności", 1981). Gość I KZD, jego homilia podczas Zjazdu stała się jednym z oficjalnych dokumentów

Tischner Józef Stanisław 4889 1.jpg

Data urodzenia 12-03-1931

Data śmierci 28-06-2000

Hasło wydrukowane w **Tom I**

zjazdowych. Uznawany za kapelana „S”. Od 1981 współtwórca Papieskiej Akademii Teologicznej, wykładowca, na Wydz. Filozoficznym, od 1985 prof. nadzw. tamże. Od 1981 współtwórca (z Hansem-Georgiem Gadamerem i Krzysztofem Michalskim) i wieloletni prezydent Wiedeńskiego Instytutu Nauk o Człowieku.

Od 1982 kilkakrotnie dziekan Wydz. Filozoficznego PAT.

Autor wielu książek, w tym dzieł filozoficznych, m.in.: "Filozofia dramatu" (1990, wyd. 2 popr. 1998) i "Spór o istnienie człowieka" (1998), zbioru szkiców i esejów poświęconych problematyce filozoficznej, społecznej i religijnej, m.in. "Etyka Solidarności" (1992), wznowiona z "Homo sovieticus"; "Myślenie według wartości" (1982), "Nieszczęsny dar wolności" (1993), "Spowiedź rewolucjonisty", "Czytając fenomenologię ducha Hegla" (1993), "W krainie schorowanej wyobraźni" (1997), "Historia filozofii po góralsku" (1997), "Ksiądz na manowcach" (1999), publikacji o charakterze duszpasterskim, m.in.: "Jak żyć?" (wyd. 2, 1997) oraz "Pomoc w rachunku sumienia" (2000). Autor tomów rozmów: "Między Panem a Plebanem" - z Adamem Michnikiem i Jackiem Żakowskim (1995), "Tischner czyta Katechizm" (z J. Żakowskim, 1996), "Przekonać Pana Boga" (z Dorotą Zańko i Jarosławem Gowinem, 1999).

Dr h.c. Uniwersytetu Łódzkiego i Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie. Laureat m.in. nagrody polskiego Pen Clubu (1991), nagrody Fundacji im. Stefana Kisielewskiego (1993); odznaczony Orderem Orła Białego (1999).

Paweł Goleń

[Kraków, Region Małopolska](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)